

εὐχερεστέρα. Γραμμάτια ἀνευ αὐξήσεως ἀριθμοῦ κατέκλυ-
σαν τότε τοὺς ἀπογόνους τοῦ Μωάμεθ, οἵτινες ἐν πλήρει
ἀθωότητι ἐπλήρωνον ἀντὶ χρυσοῦ. Μετ' ὀλίγον ὁμοῦ ἐγέ-
νετο φῶς, καὶ ὅτε ἀπειλητικῶς ἐξανέστησαν τὰ πλήθη, οἱ
ὁμογενεῖς βαρέως φέροντες τὴν ἀχαριστίαν τῶν Μωαμεθα-
νῶν, ἐτράπησαν τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἄγουσαν, συμπαρα-
λαβόντες καὶ τὰ προϊόντα τῆς ταχυδακτυλουργικῆς αὐτῶν
ἐργασίας. Ἡ ἀφίξις τῶν ζαπλοῦτων τούτων ἀνεπτέρωσε
τὰς ἐλπίδας τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀπομεινάσης δρακός τινος καλ-
λιτεχνῶν. Βίς πολλῶν δυσχερεστέραν ὁμοῦ εὐρέθησαν θέσιν,
ὅτε λαβόντες ὑπὸ μάλης εἰκόνα τινα κατηνύνηθησαν πρὸς τὰ
μεμονωμένα αὐτῶν μέγαλα καὶ ἀντὶ ἀπαντήσεως ἔλαβον....
ὁδόν. Οἱ ὁμογενεῖς οὗτοι, ὡς φαίνεται, κάλλιον τὸ ἐμ-
πόριον ἢ τὴν καλλιτεχνίαν ἐννοοῦντες, ἐνόμιζον φρονιμώ-
τερον νὰ δαπανήσωσι πεντακοσίας δραχμὰς εἰς τὰς προσε-
χεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὑποψηφίου
αὐτῶν βουλευτοῦ, παρὰ νὰ δώσωσι διακοσίας καὶ ἐπέκεινα
δραχμὰς διὰ μικράν τινα τοπογραφίαν, ἧς ἡ ἀξία κατ' αὐ-
τοὺς ἐπέκειτο εἰς τὸ ἐπὶ χρυσὸν αὐτῆς πλαίσιον. Ἀφῆσω-
μεν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν ἐντροφῶντας, ὡς ὕστατον ὁμοῦ
χαῖρε πρὸς τὴν ὀνοκρατίαν ταύτην κρίζομεν μετὰ καγχά-
σμου ὅτι, ἐὰν ὁ Blanqui ἀπέθανεν, ἀκμαῖοι καὶ ζωηροὶ
ἴστανται ὁ Rochefort καὶ ὁ Elysée Reclus καὶ ὅτι ἡ Ἀμε-
ρικὴ μᾶς ὑπόσχεται πετρέλαιον à discrétion. Οὐδεὶς ἤλπιζε
νὰ ἰδῇ ἀνιστάμενον εἰς τοὺς πάγους τῆς Σιβηρίας τὸ φάσμα
τοῦ Σόλοισφ. Διὰ καὶ ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι νὰ μὴ εἴπωμεν
ἀπὸ μανδραγόραν καθυδέτε;»

Ὀλίγω κατ' ὀλίγον ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἐν τῷ Ἑλληνι-
ἐνυπάρχουσα καλαισθησία ἐδῆσαν, ἀλλ' ἀντὶ ὕδατος
ὅσος προσέφερον αὐτοῖς ἀδόκιμοι τινες μαθηταὶ καὶ καθη-
γηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν τεχνῶν, ἐκθέτοντες εἰς Βιβλιοπω-
λεῖα μεσουρανοῦντας Ἑλλήους, ὡχροπρασίνους καρπούς καὶ
ἄλλα τόσα ἀντάξια τῶν Ζουλοῦ καὶ τῶν χοίρων. Ἡ τοι-
αύτη ἀνάγκη τροφῆς καλλιτεχνικῆς ἔκαμε τοῦ ἐν τῇ ἁλλο-
δαπῇ ἐγκαταστημένου Ἑλληναε ζωγράφους καὶ γλύπτας
νὰ σκεφθῶσιν ὀρίμως περὶ παλιννοστήσεως. Κίνησις καλλιτε-
χνῶν ἐγένετο, ἐρχομένων νὰ ἐρευνήσωσι τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ
ἐμελλον νὰ στήσωσι τὸν οὐρανόν. Ἡ ἀφίξις αὐτῶν αὐ-
ξήσασα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνταῦθα, διήγειρε τὸ ἱερὸν τῆς
προόδου αἴσθημα, τοῦτέστι τοῦ μεταξὺ αὐτῶν συναγωνι-
σμοῦ. Τότε πρό τινων μηνῶν ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωσίᾳ
μετὰ δειλίας διεδόθη ἡ φήμη μικρᾶς τινος Καλλιτεχνικῆς
ἐκθέσεως, κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐνιαυσίως ἐν Παρισίοις γι-
νομένης (salon) καὶ κατὰ μίμησιν τῆς ἐν Βαυαρίας καὶ ἐν
Ἀγγλίᾳ (Royal Academy) κτλ. Ἡ ἐκτέλεσις κατ' ἀρχὰς
ἐφάνη δυσχερὴς διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν περιστάσεων καὶ
τὸ ἀπαράσκευον τῶν ἐνταῦθα καλλιτεχνῶν, οὐχ' ἦττον τὰ
πάντα τῇ βοήθειᾳ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὑπερενικήθησαν,
καὶ ἤδη ἐπιτροπὴ ἐπὶ τούτῳ συστάσα ἔχει καθωραΐσει τὰς
ἄλλως ἀπροσίτους τῆς Ἀθηναϊκῆς λέσχης Αἰθούσας, διὰ
διακοσίων περίπου ἔργων ζωγραφικῆς τῶν πλείστων Ἑλλή-
νων ζωγράφων, καὶ μετρίου τινος ἀριθμοῦ γλυπτικῆς. Τῇ
ἐπιτροπῇ ἰδίᾳ συνιστῶμεν νὰ μὴ παραλείψῃ καλλιτέχνας
γνωστοὺς, εἴτε ἐκ φθόνου, ὅπερ ἀπίθανον, εἴτε ἐξ ἀμελείας.
Τοιαύτη τροφὴ ἦτις τῇ εὐγενεῖ συνδρομῇ πολλῶν καλλι-
τεχνῶν καὶ διαφόρων ἰδιωτικῶν συλλογῶν καθίσταται πο-
λυτελεῖς προσφέρεται τῇ λιμνωτοῦσῃ Ἀθηναϊκῇ καλαισθη-
σίᾳ ἀντὶ τριῶν μόνον φράγκων εἰσπρακτέων ὑπὲρ τοῦ Ἐρυ-
θροῦ Σταυροῦ.

Χαιρετίζομεν ἀπὸ καρδίας τὴν πρώτην Καλλιτεχνικὴν

ἐν Ἀθήναις Ἐκθεσιν εὐχόμενοι αὐτῇ μακροβιότητα, ἐὰν ἐπι-
ζήσῃ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαδραματιζομένων.

Σταματῶμεν ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπεξεργασθῶμεν ἰδίᾳ
ἓνα ἕκαστον τῆς τέχνης κλάδον, ἅμα μᾶς ἀνοιγῶσιν αἱ πύλαι.

K. Σ.

EAN-EAN

Ἐὰν ὑπῆρχεν εἰς ἅγιος Βασίλης καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα,
εὐκλον ἦτο ἀνασκάπτοντες νὰ εὐρίσκωμεν βασιλόπητας.

Ἐὰν τὸ Μὴ Χάνεσαι ἔζη εἰς τὴν ἀρχαιότητα, σήμερον
θὰ εἴχομεν τοὺς συντάκτας του . . . εἰς τὸ Μουσεῖον!

Ἐὰν ὁ Κουμουνδοῦρος ἦτο ἀρχαῖος, σήμερον θὰ εἴχομεν
τὸν σαρκοφάγον του.

Ἐὰν ὁ Καβδαδίας δὲν ἦτο ἀντεραστὴς τοῦ Δραγάτη, ἡ
Ἀθηνα θὰ ἦτο τὸ ἀριστούργημά του.

Ἐὰν ὁ Ἅγιος Πέτρος ἐτέθη θυρωρὴς εἰς τὴν αἰωνιότητα
τοῦ Παραδείσου, ὁ Ἀγ. Βασίλης ἐτέθη τοιοῦτος εἰς τὴν
αἰωνιότητα τῶν ἐτῶν.

Ἐὰν ὁ ὕπνος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ θανάτου, τὰ ὄνειρα εἶναι
ἀπεσπασμένα τεμάχια τοῦ πανοράματος τῆς μελλούσης ζωῆς·
ἄρα καὶ ἐκεῖνη εἶναι ὄνειρον.

Ἐὰν ὁ Χριστὸς ἦτο περιτετμημένος, διὰ καὶ ἡμεῖς νὰ
μὴ ὑφίσταμεθα περιτομήν; Ὅρθως ἄρα ὁ Ἰσχωδάτος ἐκά-
λεσε τοὺς Τούρκους Χριστιανούς, διότι οἱ Τούρκοι εἶναι
περιτετμημένοι.

Ἐὰν ἡ θάλασσα (κατὰ Μακράκην) εἶναι τὸ στοιχεῖον τῆς
καλίας καὶ τῶν δαιμόνων, ἄπορον, ἅγιε Μακράκη, πῶς οἱ
ἐπίσκοποι εἶναι χερσαῖοι.

Ἐὰν τὸ 80 εἰς τὰ ἔσχατά του δὲν ἐπειράτο νὰ ἐκπλύνῃ
τὰς αἰσχύνας του διὰ τριημέρου βροχῆς, ἄπορον εἶναι ἂν
θὰ ἠδύνατο ν' ἀποκομίσῃ αὐτάς.

Ἐὰν ὁ ὕπνος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ θανάτου, διὰ καὶ ὁ
θάνατος νὰ μὴ εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ὕπνου;

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἐγεννᾶτο μὲ κέρατα, θὰ ἦτο τὸ φονι-
κότερον τῶν ζώων.

Νάτος.